

РЕШЕНИЕ

№ 3526

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав**, в публично заседание на 21.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **5308** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Образувано е по искова молба от [фирма] срещу Агенция „Митници“. Претендира се обезщетение за имуществени вреди в размер на 334, 77 лв., представляващо пропусната полза, пропуснатата възможност на дружеството да се разпорежда със сумата от 1259 лв. (представляваща внесен от дружеството на 04.07.2008 г. депозит, възстановен на 07.08.2010 г.), размерът на която пропусната полза се определя с невъзможността на дружеството да осъществи увеличаване на имуществото си именно с лихвата върху тази сума. Размерът на обезщетението, представляващо всъщност лихвата, която би получило дружеството при условие, че не е било лишено от възможността да се ползва от тази сума е за периода 04.07.2008 г.- 09.08.2010 г. (съобразно петитума на исковата молба за периода 04.07.2008 г. – 01.06.2010 г. сумата от 1259 лв. е била задържана на основание обезпечаване вземането по незаконосъобразен административен акт, като обезщетението за този период е в размер на 310, 19 лв., за периода 02.06.2010 г. – 09.08.2010 г. сумата е била задържана без основание, за който период дължимата лихва за забава е в размер на 24, 58 лв.). Претендира се и законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 31.10.2011 г. до окончателното изплащане на дължимото обезщетение.

Претендират се и направените по делото разноски.

Ответникът – Агенция „Митници“ изразява становище за неоснователност на иска.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за

установени следните обстоятелства по делото:

С ЕАД 08BG005102H0036700/18.06.2008 г. [фирма] е осъществил внос на стоки от Република Турция. Издадено е становище от отдел „Тарифна политика“ в Митница Аерогара С., с което е предложено определянето на нова митническа стойност на внесените стоки. С решение № 588/07.10.2008 г. началникът на Митница Аерогара С. е определил нова митническа стойност на стоките по ЕАД. Определен е за доплащане ДДС в размер а 1258, 15 лв., както и дължимите лихви съгласно чл. 211, ал. 1, т. 2 от Закона за митниците. Бил е събран и паричен депозит в размер на 1259 лв. Съгласно т. 4 от посоченото решение, след влизане в сила на решението, учредения от дружеството депозит в размер на 1259 лв. следва да бъде усвоен за погасяване на възникналото митническо задължение общо в размер на 1258, 15 лв. От представените по делото доказателства се установява, че посочената сума от 1259 лв. е постъпила на 04.07.2008 г., като същата е била възстановена на дружеството на 09.08.2010 г. Възстановяването на депозита е било поискано от дружеството на 01.08.2008 г. С решение № 7206/01.06.2010 г., постановено по адм.д. № 1903/2010 г. на Върховния административен съд е оставено в сила решение № 93/15.12.2009 г. на Административен съд София град, постановено по адм.д. № 1879/2009 г., с което е отменено решение № 588/07.10.2008 г. на началника на Митница Аерогара С..

При съобразяване на установените по делото обстоятелства, исковата претенция се определя като допустима и като частично основателна.

С оглед на събраните по делото доказателства и обосноваването на приложимостта на относимите разпоредби на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, във връзка с чл. 203 и сл. от АПК, исковата претенция се определя като основателна.

Предявеният иск е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, като претендираното обезщетение за вреди е за имуществени вреди в размер на 334, 77 лв., представляващо пропусната полза, пропуснатата възможност на дружеството да се разпорежда със сумата от 1259 лв. (представляваща внесен от дружеството на 04.07.2008 г. депозит, възстановен на 07.08.2010 г.), размерът на която пропусната полза се определя с невъзможността на дружеството да осъществи увеличаване на имуществото си именно с лихвата върху тази сума. Размерът на обезщетението, представляващо всъщност лихвата, която би получило дружеството при условие, че не е било лишено от възможността да се ползва от тази сума е за периода 04.07.2008 г.- 09.08.2010 г. (съобразно петитума на исковата молба за периода 04.07.2008 г. – 01.06.2010 г. сумата от 1259 лв. е била задържана на основание обезпечаване вземането по незаконосъобразен административен акт, като обезщетението за този период е в размер на 310, 19 лв., за периода 02.06.2010 г. – 09.08.2010 г. сумата е била задържана без основание, за който период дължимата лихва за забава е в размер на 24, 58 лв.). Претендира се и законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 31.10.2011 г. до окончателното изплащане на дължимото обезщетение. Не се спори между страните, че с посочения единен административен документ дружеството е осъществило внос на стоки от Република Турция, като при деклариране на стоките, след извършен физически контрол на част от стоките, със становище на отдел „Тарифна политика“ е била определена нова, по-висока митническа стойност, като при съобразяване на тази стойност е бил определен и нов, по-висок размер на дължимия ДДС. Този по-висок размер е бил обезпечен в внасянето на процесния депозит. Приложимостта на чл. 203

от АПК предполага вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Доколкото правната регламентация на посочените иски, включително и на предявления по чл. 203 от АПК е непълна, то и разпоредбата на чл. 203, ал. 2 от АПК предполага приложимост на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Съгласно чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана отговорността е пълна, защото е за всички претърпени вреди, които съгласно чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди са в причинна връзка с незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност. Във всички случаи, обаче реализирането на посочената отговорност съобразно чл. 204, ал. 1 от АПК предполага отмяната на административен акт по съответния ред. Във всички случаи също така освен наличието на вреди реализирането на отговорността на държавата предполага и изисква тези вреди да са причинени от отменения като незаконосъобразен административен акт. Във всички случаи също така освен отмяната на съответния административен акт следва да е доказана вреда от отменения като незаконосъобразен административен акт и да е доказана причинна връзка между акта и настъпилия вредоносен резултат. Това е и първият въпрос, който подлежи на изследване в производството пред настоящата инстанция, както и разбира се въпроса относно обективното наличие изобщо на вреди. Отговорът на тези въпроси следва да бъде даден въз основа на установените фактически обстоятелства и приложимите правни разпоредби. Доказана е първата предпоставка за реализиране на отговорността, а именно обстоятелството на отменен незаконосъобразен административен акт – от събраните по делото доказателства се установява, че с решение № 7206/01.06.2010 г., постановено по адм.д. № 1903/2010 г. на Върховния административен съд е оставено в сила решение № 93/15.12.2009 г. на Административен съд София град, постановено по адм.д. № 1879/2009 г., с което е отменено решение № 588/07.10.2008 г. на началника на Митница Аерогара С.. Доказана е втората предпоставка - на настъпили вреди, като в тази връзка съдът съобразява и мотивите, съдържащи се в решение № 2103/10.02.2020 г., постановено по адм.д. № 1016/2018 г., съгласно които за времето до постановяване на съдебното решение за отмяна на оспорения акт, внесената сума има характера на депозит и обезпечава публично държавно вземане и за тази сума митическата администрация не дължи лихви, но до връщането на внесената като депозит сума, дружеството не може да използва същата и понася вреди.

Всъщност, както се посочи и по-горе в мотивите на това съдебно решение ангажирането на извъндоговорната отговорност на държавата за незаконосъобразни актове, действия или бездействия на нейни административни органи зависи от наличието на група от условия – незаконосъобразност на твърдяното поведение, настъпване на вреда и причинно-следствена връзка между това поведение и посочената вреда. След като едно от тези условия не е изпълнено искът следва да се отхвърли. При

съобразяване на посочените обстоятелства не се обуславят предпоставките за реализиране на отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Така направените изводи не се отричат и не се променят дори търговското дружество да беше избрало вида на обезпечението като такова по чл. 190, предложение второ от Закона за митниците (отм.), а именно банкова гаранция.

От страна на Агенция „Митници“ е направено искане за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт. Искане за присъждане на други разноски не е направено, поради което разноски по чл. 10, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, не се дължат. Възнаграждение за юрисконсулт в процесния случай е дължимо, независимо от датата на предявяване на исковата претенция, съобразно мотивите, съдържащи се в определение № 2 от 20 април 2021 г. на ВКС по т.д. № 1/2019 г. В полза на Агенция „Митници“ следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер, определен съобразно нормата на чл. 10, ал. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Искане за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт е направено от ответника по спора, което следва да бъде уважено при съобразяване на нормата на чл. 10, ал. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН предявения от [фирма] срещу Агенция „Митници“ иск за обезщетение за причинени на търговското дружество имуществени вреди в размер на 334, 77 лв., претърпени от търговското дружество вследствие отменено като незаконосъобразно решение № 588/07.10.2008 г., издадено от началника на митница Аерогара С. представляващи пропуснати ползи в размер на законната лихва върху внесен от търговското дружество депозит, обезпечаващи определен по-висок размер на ДДС от митническите органи при внос на стоки от Република Турция, за периода от 04.07.2008 г. – 09.08.2010 г., заедно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на претендираната сума.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Агенция „Митници“ направените по делото разноски в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: